

Nederlandsch Boschbouw-Tijdschrift

OPRICHTER Dr J. R. BEVERSLUIS

Orgaan van de Nederlandsche Boschbouw Vereniging

22e Jaargang

No. 7

Juli 1950

Oorspronkelijke Bijdragen

REDE VAN DE VOORZITTER DER NEDERLANDSCHE BOSCHBOUW VEREENIGING Ir F. W. MALSCH

(Uitgesproken ter opening van de algemene vergadering der Vereniging
op 2 Juni 1950 te Maastricht.

Dames en Heren,

Gaarne heet ik U hartelijk welkom op de voorjaarsvergadering 1950. Tot mijn spijt is de heer BODEUX, Woudmeester te Asch, die ons hedenmiddag de bebossingen van de gemeente Genck heeft laten zien, verhinderd, gevolg te geven aan zijn voornemen, hedenavond over zijn werk-een inleiding te houden. Ik twijfel er niet aan, of wij zullen morgen — tijdens de excursie naar Zuidendaal — de nodige toelichting van de heer BODEUX en zijn medewerkers krijgen.

Sedert de najaarsvergadering 1949 is het ledental van onze vereniging gedaald van 263 tot 258. Door overlijden ontvielen ons de leden: Ir W. HORSTING uit Indonesië, J. H. CH. RAUWENHOFF te Epe en Mr J. R. VOÛTE te Bussum. Hun nagedachtenis zullen wij in ere houden.

Als nieuwe leden mochten wij inschrijven de heren: Ir J. S. VAN BROEKHUIZEN, W. CH. NACHENIUS, P. VAN EMST, Ir A. J. LANZ, S. VAN URK, Ir K. E. HUIZINGA en Mevrouw E. A. M. Baronesse VAN OLDENEEL TOT OLDENZEEL-VAN VOORST TOT VOORST. Gaarne heet ik deze nieuwe leden, voor zover zij aanwezig zijn, hartelijk welkom in ons midden.

Het doet mij genoegen, hier te mogen memoreren, dat ons medelid Prof. Dr G. HOUTZAGERS door de Franse regering is onderscheiden met een benoeming tot officier in de Orde van de Mérite Agricole van Frankrijk. Voorts is de heer S. H. FREDERIKS uit Arnhem ter gelegenheid van de verjaardag van H.M. de Koningin benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje Nassau. Ik wil hier gaarne namens de vergadering mijn gelijkwensen voor de beide gedecoreerden uitspreken.

Indien wij ons afvragen, hoe het de bosbouw in ons land thans gaat, dan blijkt, dat de door de oorlog geleden schade goeddeels is hersteld. Het zal U bekend zijn, dat gedurende de oorlog naar schatting ruim 25.000 ha bosgrond was kaalgekapt en veel weg- en grensbeplantingen waren geveld. Thans is reeds voor de herbebossing van ruim 20.000 ha kapvlakke en voor de herbepanting van bijna 4000 km wegen of grensstroken door de overheid subsidie toegezegd overeenkomstig de U bekende regeling; een zeer groot gedeelte van deze werkzaamheden is reeds uitgevoerd.

Terwijl wij dus over het herstel van de oorlogsschade aan onze bossen tevreden mogen zijn, rest nog de vraag, of ook uit technisch en economisch oogpunt beschouwd de toestand van de bosbouw in ons land gunstig is.

Over de technische ontwikkeling van de bosbouw ben ik niet pessimistisch. Reeds mocht ik U in vorige bijeenkomsten wijzen, op de toenemende activiteit van deskundige instituten en diensten, die er naar streven, ieder op zijn wijze het peil van onze bosbouw te verhogen.

In dit verband wil ik hier nog noemen de studiereis, die Prof. HOUTZAGERS, Prof. BECKING en Dr. OUDEMANS thans naar Amerika maken in het programma van de „technical Assistance” van de E.C.A., alsmede de reis van Prof. HOUTZAGERS voor de studie van de populierensoorten in Amerika. Wij zijn vol vertrouwen, dat deze reizen voor de bosbouw in ons land van nut zullen blijken te zijn.

Voorts is het van veel belang de uit studie en onderzoek verkregen resultaten ter kennis van de bosbezitters te brengen en hun bij de toepassing ervan in de praktijk behulpzaam te zijn.

Hier ligt een taak voor de voorlichting, die in ons land voor de landbouw zulke goede resultaten heeft afgeworpen en nog steeds een van de belangrijkste hulpmiddelen is om de landbouw vooruit te brengen. De betere organisatie van de bosbezitters zal niet alleen het geven van deze voorlichting kunnen vergemakkelijken, maar zal tevens ertoe bijdragen, dat de bosbezitters, voor zover dat nog nodig is, worden aangespoord tot een deskundig beheer van hun bossen.

Over de grote sociale betekenis van het bos in ons dicht bevolkte land behoef ik stellig niet uit te wijden.

Moeilijker wordt het echter, als wij ons afvragen, of de financieel-economische verhoudingen van dien aard zijn, dat zonder bezwaar aan de sociale eisen kan worden voldaan, m.a.w. of het bosbedrijf rendabel is. Hier komen in het geding de arbeidslonen en de houtprijzen. Nu worden de lonen niet door de bedrijfsuitkomsten beïnvloed en de houtprijzen slechts ten dele, afhankelijk als zij zijn van de wereldmarktprijs. Het is daarom van belang, lering te trekken uit het verloop van de prijzen in het verstreken seizoen, sedert de maximum prijzen zijn opgeheven.

Wij zien daaruit, dat feitelijk slechts het zware naaldhout in prijs is gezakt, doch dat overigens de prijzen zich zeker hebben gehandhaafd, terwijl — en dat is zeer belangrijk — voor hout van goede kwaliteit, aanzienlijke prijsstijgingen zijn opgetreden. De grote betekenis der teelt van niet alleen meer, maar vooral van hout van betere kwaliteit wordt daardoor wel duidelijk onderstreept. Deze mogelijke verbetering helpt echter pas op de lange duur. De moeilijkheden, waarmede het bosbedrijf in ons land thans te kampen heeft, die dus vooral voortvloeien uit de ongunstige verhouding tussen lonen en prijzen, zullen m.i. bezwaarlijk anders kunnen worden opgeheven dan door een vorm van steun, waarvoor de fondsen waarschijnlijk het best kunnen worden verkregen door een heffing bij de invoer van hout en houtproducten.

Wij moeten het m.i. betreuren, dat de economische omstandigheden ons in deze richting drijven, en wij zullen dan ook er naar moeten blijven streven, door toepassing van efficiënte werkwijzen en van de best verantwoorde bosbouwkundige maatregelen de uitkomsten van het bosbedrijf zoveel mogelijk te verbeteren.

Met de wens, dat wij in deze richting steeds vooruit zullen mogen gaan, verklaar ik deze vergadering voor geopend.
